

ПЕРАМОЖЦЫ КОНКУРСУ

Ва ўніверсітэце падведзены вынікі агляду-конкурсу на лепшую камсамольскую арганізацыю акадэмічнай групы, які праходзіў пад лозунгам «Ніводнага адстаючага побач!». У састаў камісіі конкурсу ўваходзілі прадстаўнікі парткома, прафкома і камітэта камсамола БДУ, дэкан, намеснікі дэканаў факультэтаў, актывісты камсамольскіх арганізацый.

КАМІСІЯ ВЫРАШЫЛА:

прызнаць пераможцамі агляду-конкурсу студэнтаў IV групы V курса ФПМ, групу аддзялення палітэканоміі IV курса гістарычнага факультэта і I групу (эканомгеографы) IV курса геаграфічнага факультэта;

адзначыць I групу IV курса біялагічнага факультэта як дабіўшуюся найбольш плённых вынікаў у навуковай творчасці студэнтаў;

адзначыць групу фізічнай хіміі IV курса хімічнага факультэта як лепшую сярод груп па спецыялізацыі;

сфатаграфавать студэнтаў лепшых груп ля сцяга камсамольскай арганізацыі ўніверсітэта, змясціць фотаздымкі на стэндзе «Мянныя стыпендыяты і лепшыя групы ўніверсітэта»;

уручыць лепшым групам пераходныя вымпелы «Пераможцу сацыялістычнага спаборніцтва «Ніводнага адстаючага побач!»;

хадайнічаць перад прафкомам БДУ аб арганізацыі экскурсійных паездак для студэнтаў груп-пераможцаў;

надаць вялікую галаснасць агляду-конкурсу на факультэтах (выпуск «маланак», спецыяльных нумароў насценгазет, «Камсамольскага пражэктара»);

абгульніць і распаўсюдзіць вопыт лепшых груп.

Лепшыя групы ўніверсітэта прымуць удзел у абласным агляду-конкурсе на лепшую камсамольскую арганізацыю акадэмічнай групы.

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОўНАГА ЧЫРВОНАГА
СЦЯГА ДЗЯРЖАўНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

№ 27 (1139) ● 14 кастрычніка 1976 г.

Цана 2 кап.

Газета выходзіць з 1935 г.

УКАЗ ПРЭЗІДЫУМА
ВЯРХОўНАГА
САВЕТА БССР
Аб ўзнагароджанні
тав. ШКЛЯРА М. Я.
Ганаровай граматай Вярхоўнага
Савета БССР
За шматгадовую актыўную навукова-педагагічную работу і ў сувязі з шасцідзясяцігоддзем з дня нараджэння ўзнагародзіць загадчыка кафедры гісторыі КПСС Інстытута павышэння кваліфікацыі выкладчыкаў грамадскіх навук пры Беларускай дзяржаўнай ўніверсітэце імя У. І. Леніна тав. ШКЛЯРА Міхаіла Яфімавіча Ганаровай граматай Вярхоўнага Савета Беларускай ССР.
Старшыня Прэзідыума
Вярхоўнага Савета БССР
Ф. СУРГАНАУ.
Сакартат Прэзідыума
Вярхоўнага Савета БССР
Л. ЧАГІНА.

8 кастрычніка 1976 г.
г. Мінск.

УВАГА: ГРАМАДСКА-ПАЛІТЫЧНАЯ ПРАКТЫКА

СУЧАСНЫ этап камуністычнага будаўніцтва ў нашай краіне прад'яўляе асабліва высокія патрабаванні да ідэйнай сталасці, творчай актыўнасці маладого спецыяліста, да ўмення прымяняць атрыманыя ім веды ў жыцці. «Нішто так не ўзвышае асобу, — гаварыў з трыбуны XXV з'езда КПСС Генеральны сакратар ЦК КПСС Л. І. Брэжнеў, — як актыўная жыццёвая пазіцыя, свядомыя адносіны да грамадскага абавязку, калі адзінства слова і справы становіцца паўсядзённай нормай паводзін».

Важную ролю ў падрыхтоўцы эрудзіраваных спецыялістаў і разам з тым актыўных асоб адыгрывае грамадска-палітычная практыка студэнтаў. Сістэма мерапрыемстваў ГПП прадугледжвае навучанне ўсіх студэнтаў умению працаваць з людзьмі, весці арганізатарскую, выхаваўчую, агітацыйна-прапагандыскую работу ў працоўным калектыве. Асаблівае значэнне набыла ГПП у перыяд знаёмства студэнтаў з вытворчасцю. Вялікі вопыт арганізацыі і правядзення ГПП студэнтаў V курса накоплен на фізічным факультэце.

Кіраўніцтва факультэта разам з кафедрай марксісцка-ленінскай філасофіі прыродазнаўчых факультэтаў, якой даручана метадычнае кіраўніцтва ГПП студэнтаў-дыпломнікаў, удзялілі шмат увагі пытанням яе падрыхтоўкі і арганізацыі. Вялікую работу па ўдасканаленню сістэмы правядзення вытворчай практыкі студэнтаў-фізікаў правялі дацэнты В. Лаўруковіч, В. Пікулік, А. Мінкевіч, Л. Казачэнка, С. Чаранкевіч. У цесным кантакце з

імі працавалі старшы выкладчык кафедры марксісцка-ленінскай філасофіі прыродазнаўчых факультэтаў М. Вішнеўскі і выкладчык гэтай жа кафедры Н. Кісель. Метадычная камісія фізічнага факультэта разгледзела і адобрыла прадстаўленыя кафедрай марксісцка-ленінскай філасофіі прыродазнаўчых фа-

завымі арганізацыямі. Напрыклад, дацэнт А. Шыбаева, кіраўнік практыкі на кафедры цвёрдага цела, у кантакце з партыйным камітэтам і камітэтам камсамола Інстытута фізікі цвёрдага цела і паўправаднікоў АН БССР своечасова ўзгадніла індывідуальныя заданні студэнтаў з планами грамадска-

заліку па практыцы ў студэнтаў V курса. Вынікі абмяркоўваліся на пасяджэнні вучонага савета факультэта.

Праграма ГПП паспяхова выконвалася ва ўсіх базавых арганізацыях. Студэнты-пяцікурснікі падрыхтавалі і правялі больш 300 лекцый і дакладаў па тэматыцы, прадстаўленай кафедрай марксісц-

таў V курса фізічнага факультэта, несумненна, садзейнічала фарміраванню ў іх неабходных навыкаў арганізатара і выхавацеля, агітатара і прапагандыста. Аб эфектыўнасці мерапрыемстваў ГПП у справе замацавання ведаў па марксісцка-ленінскай тэорыі, фарміравання ў студэнтаў навыкаў самастойнай працы ў калектыве сведчаць змест многіх справаздач, прадстаўленых студэнтамі, а таксама водгукі кіраўнікоў практыкі з боку базавых арганізацый. У сваёй справаздачы студэнт А. Сычоў, які праходзіў вытворчую практыку на заводзе імя У. І. Леніна, піша: «Думаю, што грамадска-палітычная практыка прайшла плённа, і мне будзе лягчэй уключыцца ў грамадскае жыццё завода, калі я прыйду сюды працаваць».

Як паказвае вопыт правядзення ГПП у студэнтаў V курса фізічнага факультэта, план мерапрыемстваў, прапанаваны кафедрай марксісцка-ленінскай філасофіі прыродазнаўчых факультэтаў, можа служыць асновай пры арганізацыі ГПП на факультэце. Трэба ўдакладніць прыкладную тэматыку дакладаў, лекцый і рэфератаў для студэнтаў, якія праходзяць вытворчую практыку. Вялікае месца ў ходзе ажыццяўлення ГПП павінна заняць прапаганда рашэнняў XXV з'езда КПСС і XXVIII з'езда КПБ.

У гэтым напрамку і будуць прадаўжаць сваю сумесную работу фізічны і радыёфізічны факультэты і кафедра марксісцка-ленінскай філасофіі прыродазнаўчых факультэтаў.

П. САЛАЎ,
В. АНЕШЧЫК.

ФАРМІРАВАННЕ АКТЫўНАЙ ПАЗІЦЫІ

культэтаў план мерапрыемстваў ГПП студэнтаў V курса. Галоўныя задачы ГПП дэталёва і ўсебакова абмяркоўваліся на сходзе студэнтаў перад іх уходам на вытворчую практыку.

Кожны студэнт атрымаў індывідуальнае заданне, пры фарміраванні якога кіраўнікі практыкі выкарысталі пералік галоўных форм правядзення ГПП, адзначаны ў пастанове камісіі Міністэрства вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі СССР і сакратарыятам ЦК ВЛКСМ ад 20.8.71 г. і рэкамендаваны кафедрай марксісцка-ленінскай філасофіі прыродазнаўчых факультэтаў. Выконваючы індывідуальнае заданне, студэнт павінен быў не толькі паглыбіць свае веды і навыкі ў грамадска-палітычнай рабоце, але і найбольш поўна пазнаёміцца з жыццём калектыву, у які яму хутка прадстаяла ўліцца. Таму заданні па ГПП абавязкова ўлічвалі асаблівасці кожнага калектыву. Многія кіраўнікі практыкі на прафіліруючых кафедрах падтрымлівалі цесную сувязь з ба-

палітычных мерапрыемстваў інстытута.

На працягу ўсяго тэрміну вытворчай практыкі кафедра марксісцка-ленінскай філасофіі прыродазнаўчых факультэтаў праводзіла рэгулярныя кансультацыі студэнтаў, якія працавалі над лекцыямі і рэфератамі, прадугледжанымі індывідуальным заданнем па ГПП.

У перыяд вытворчай практыкі выкладчыкі кафедры правялі выбаўрачную праверку выканання праграмы ГПП, пазнаёміліся з ходам практыкі ў ВТА «Інтэграл», ВТА «Гарызонт», у навукова-даследчых установах АН БССР, на кафедрах фізічнага факультэта, у лабараторыях НДІ ФФП пры БДУ. Разам з кіраўніком вытворчай практыкі ад факультэта В. Лаўруковічам і кіраўнікамі практыкі на базавых прадпрыемствах выкладчыкі кафедры імкнуліся забяспечыць аптымальныя ўмовы для выканання студэнтамі галоўных заданняў ГПП. Пасля заканчэння вытворчай практыкі на прафіліруючых кафедрах фізічнага факультэта працавалі камісіі па прыёму

ка-ленінскай філасофіі прыродазнаўчых факультэтаў і прафіліруючымі кафедрамі. Многія студэнты, якія праходзілі практыку па сістэме навукова-даследчых інстытутаў АН БССР, прынялі ўдзел у рабоце тэарэтычных філасофскіх семінараў, у афармленні стэндаў нагляднай агітацыі, фотавыставак, вывучалі вопыт работы камсамольскіх і прафсаюзных арганізацый на прадпрыемствах, прымалі актыўны ўдзел у падрыхтоўцы і правядзенні камсамольскіх і прафсаюзных сходаў. Пешаступеннае значэнне ў ходзе ГПП надавалася вывучэнню вопыту правядзення сацыялістычнага спаборніцтва ў калектыве па месцу правядзення практыкі. Разам з тым недастаткова ўвага з боку камітэта камсамола фізічнага факультэта да правядзення ГПП студэнтаў V курса прывяла да таго, што не ўсе магчымасці, адкрытаемыя гэтай формай практыкі, былі выкарыстаны ў поўнай меры.

Як паказаў вопыт апошніх год, выкананне індывідуальных заданняў па ГПП студэнт-

Актуальным праблемам падрыхтоўкі работнікаў друку, радыё і тэлебачання, арганізацыі работы з творчай моладдзю было прысвечана пасяджэнне ў Мінску навукова-метадычнага савета па журналістыцы, які працуе пры Міністэрстве вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі СССР. На факультэце журналістыкі БДУ імя У. І. Леніна госці падрабязна азнаёміліся з арганізацыяй вучэбнага працэсу, навукова-даследчай работай студэнтаў. З дакладамі і паведамленнямі выступілі дэкан факультэтаў журналістыкі: МДУ імя М. В. Ламаносава прафесар Я. Н. Засурскі, БДУ імя У. І. Леніна прафесар Р. В. Булацкі, Ленінградскага, Кіеўскага і Уральскага дзяржаўных універсітэтаў — Н. П. Емяльянаў, Д. М. Прылюк, В. Н. Фаміных, дацэнт Вышэйшай партыйнай школы пры ЦК КПСС А. В. Марозаў і іншыя.
На здымках: ідзе пасяджэнне савета.

Фота А. Басова і А. Марозава.

ВЫЗВАЛЕННУ ПРЫСВЯЧАЕЦА

Канферэнцыі чытачоў, якія праводзяцца бібліятэкай сумесна з факультэцкімі кафедрамі, сталі добрай традыцыяй у нашым універсітэце. Так, сёлета на вучэбных лагерных зборах былі праведзены дзве канферэнцыі, прысвечаныя 32-годдзю з дня вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў.

Першая канферэнцыя адбылася па кнізе Героя Савецкага Саюза Р. Н. Мачульскага «Людзі высокага абавязку». З уступным словам перад курсантамі выступіў палкоўнік В. А. Сярğunін. Аб арганізатару і натхніцелю партызанскага руху ў Беларусі — Камуністычнай партыі, аб мінскім падполлі, мужнасці і адвазе савецкіх жанчын, моладзі ў барацьбе з фашызмам прысутным расказалі студэнты універсітэта І. Зайцаў, І. Бразоўскі, У. Калтуноў, У. Голубеў, Л. Сурвіла, Р. Мількін, З. Хроп, А. Залатароў.

У госці да курсантаў прыехаў і сам аўтар кнігі, адзін з вядомых кіраўнікоў партызанскага руху ў Беларусі ў гады Вялікай Айчыннай вайны, былы сакратар Мінскага абласнога камітэта партыі, цяпер намеснік старшыні Рэспубліканскага савета ветэранаў вайны Р. Н. Мачульскі, а таксама Герой Савецкага Саюза генерал-лейтэнант артылерыі ў адстаўцы, старшыня Рэспубліканскага савета ветэранаў вайны І. С. Жыгараў. З цікаваасцю слухалі студэнты іх расказы аб вяртанні буднях, мужнасці і веры ў перамогу.

У канцы канферэнцыі гасцям былі ўручаны кветкі і памятнаы падарункі.

«Пад грукат сотняў батарэй» — абмеркаванне гэтай кнігі Героя Савецкага Саюза Н. М. Хлебнікава стала тэмай другой канферэнцыі. З цікавымі дакладамі па вяртанні ўдзяўцаў перад сваімі сябрамі выступалі І. Кірын, В. Мельнікаў, В. Зорын і іншыя. Студэнты сустрэліся з генерал-маёрам артылерыі ў адстаўцы У. І. Івашкевічам, які прайшоў шлях ад салдата да генерала, удзельнічаў у бітве за Маскву, вызваляў Беларусь, Кенігсберг, з падпалкоўнікам у адстаўцы Л. А. Мацам. Ветэраны вайны адказалі курсантам на шэраг пытанняў, зрабілі некаторыя заўвагі па кнізе.

Канферэнцыі, якія былі арганізаваны бібліятэкай (А. М. Рукшын), кафедрай рускай савецкай літаратуры філалагічнага факультэта (У. С. Карабан) і ваеннай кафедрай, сталі для студэнтаў добрым урокам вяртання бацькоўскаму подзвігу, яшчэ раз напамінілі моладзі аб тым, як трэба берагчы мір на ўсёй зямлі.

І. САВЕТКІНА.

НА ФАКУЛЬТЭТ ЖУРНАЛІСТЫКІ ПРЫЙШЛО ШМАТ ЦІКАВЫХ МАЛАДЫХ ЛЮДЗЕЙ. СЯРОД ІХ ТЫЯ, КАГО НЕЛЬГА НАЗВАЦЬ НАВІЧКАМІ. ГЭТА БЫЛІЯ СЛУХАЧЫ ПАДРЫХОУЧАГА АДДЗЯЛЕННЯ. ПРА АДНАГО З ІХ МЫ І РАСКАЗВАЕМ НА СТАРОНКАХ НАШАЙ ГАЗЕТЫ. ЗНАЁМЦЕСЯ: УЛАДЗІМІР ДЗЯТЧЫК, ПРАФОРТ ГРУПЫ.

ЦЯЖКА — ЗНАЧЫЦЬ ЦІКАВА

Дакладна не памятаю, дзе пачаў словы, што кожны чалавек — нібы агеньчык, і свеціць сваім непэўторным святлом. Сапраўды. Заўважце, колькі людзей мы сустрэкаем штодзень і праходзім міма. А яны ж, як агонь, — розныя і гарачыя неаднолькава, аддаючы больш ці менш цяпла. Калі ж і здараецца стрэцца дзесьці з чалавекам, мы нават не заўважаем, як пачынаем гаварыць з ім пра нешта вялікае і важнае.

У групе Уладзімір паявіўся некалькі пазней за астатніх слухачоў. Вучоба на падрыхтоўчым аддзяленні ўжо пачалася. Шыракаплечы, сярэдняга росту, ён адразу прыкаваў маю ўвагу. Паласаты цэльнік выдаваў нядаўняга матроса. Уладзімір папаў на заняткі, як кажуць, як «з карабля на баль». Толькі і змог, што завітаць дахаты да родных, каб пераапрагнуцца.

У першыя ж дні заняткаў Уладзімір Дзятчык бльшасць з нас пакарыў сваёй праматой, патрабавальнасцю і сумленнасцю, не даючы спуску тым, хто не супраць папастаслоўіць, пафразёрстваваць. Мяне асабліва здзівіла аб'ектыўнасць у адказах, стала я разважлівасць навічка. Мы пазнаёміліся, а потым і пасябравалі. Уладкаваліся разам у адным інтэрнаце.

У адзін з вечараў дапазна заздзеліся за пісьмовым сталом:

пісалі сачыненне. Я стомлена адсунуў у бок паперу і ручку: — Хопіць, ужо позна. Колькі можна? Уладзімір жа і з месца не крануўся. Я стаў уладкоўвацца спаць, а ранічай ледзь паспеў дапрацаваць сачыненне. Сябар жа толькі праверыў сваё, бо напісаў яшчэ ўчора. — Слухай, — запытаўся я, — як ты выпрацоўваў такую упартую настойлівасць? — Настойлівасць да таго прыходзіць, у каго ёсць жаданне рабіць добра, а кожны наступны дзень — яшчэ лепш.

РАДОК З БІЯГРАФІІ

Неяк у групе хтосьці пацікавіўся ва Уладзіміра, ці цяжка яму даюцца выдатныя адзнакі. — Цяжка? — перапытаў той у сваю чаргу і дадаў: — Цяжка. Але і цікава. Больш ведаеш — жыццё прыгажэй.

А ПАЧАЛОСЯ ТАК...

На працягу ўсёй дарогі да месца службы хацелася спаваць, перапаўняла радасць. Не, ён не памыляецца. Так, Уладзімір добра чуў тыя словы сівога ваенкама. Словы, якія хвалявалі яго, прымушалі часцей біцца сэрца. Яшчэ б, ім, прызыўнікам, выпаў гонар службы на флоце.

Тут жа адразу прыйшлі і флочки будні, якія з кожным днём неслі з сабой матросам усё новае і новае уражанні. І старшаму матросу Дзятчыку захацелася аб усім гэтым паведаміць, расказаць сябрам па зброі, заклікаць іх службы з першых дзён толькі на выдатна, напамінь словы У. І. Леніна: «Усё, што народам створана, — бараніць надзейна, пільна, стойка».

Уладзімір напісаў у флочки газету першую сваю заметку. Некалькі разоў перапісаў яе, перш чым адправіць у рэдакцыю. І, нарэшце, вось яно,

«тварэнне» ў сорок радкоў. Колькі было хваляванняў: і за давальненне ў цэлым, і крыху крыуды з-за скарачэння і дапаўненняў.

Яму здалася раптам, што стаў ён больш прыкметны і бышчам усе на караблі толькі і гутарылі аб гэтай падзеі.

Так Уладзімір стаў ваенкарам. Прозвішча яго паяўлялася ў друку ўсё часцей. Паявілася і думка: «Можа я пачаў прывыкаць да ролі ваенкара і перастаў хвалявацца за сваё слова?»

І тут жа: «Не. Немагчыма без хваляванняў таму, хто піша, без штуршка ў сэрцы, будзь ты проста ваенкор ці масціты літаратар».

З думкамі прыходзяць пытанні: што тваё сумленне змяніла ў жыцці? Каму дапамагло?

Так, у разважаннях, нарадзіўся і першы вывад: «Нельга, каб тваё выступленне стала самамэтай».

З ЛЮБОЎЮ ДА РОДНАГА КРАЮ

Гучыць беларуская народная песня. І нам здаецца, што гэта не інтэрнацкі пакой, а тая шырая палеская вясковая хата, у якой пасля працоўнага дня сабраліся калгаснікі, каб паразмаўляць ці проста пасяваць. І нехта з нас з жалем заўважыў, што моладзь часта саромеецца нават размаўляць па-беларуску, каб не палічылі за вяскоўца. Тады ўпершыню Уладзімір паказаў мне свае артыкулы, якія былі змешчаны ў розных газетах. Артыкулы, у якіх цяпла апавядалася пра сяброў па службе, аб справах у калектыве. Значнае месца ў

іх адводзілася сучасніку. Так, аднойчы Уладзімір расказаў чытачу ў замалеўцы «І сёння гартуецца сталь» аб сваім земляку з Гомельскай вобласці. На адным з камсамольскіх сходаў ён з гонарам гаварыў: «Люблю я сваю зямлю беларускую. Адслужу ў арміі і вярнуся ў родны калгас, буду зямлю араць».

Словы земляка вельмі ўсхвалявалі Уладзіміра, і ён яшчэ больш задумаўся над тым, якой справе прысвяціць жыццё. Задумаўся аб сваёй роднай Беларусі, аб яе цудоўных людзях. І назаўсёды вырашыў звязць сябе з журналістыкай, прысвяціць сябе людзям, Радзіме, аддаць ім сваё сэрца і натхненне.

БІЯГРАФІЯ

У адным са сваіх сачыненняў Уладзімір напісаў: «Мая біяграфія — гэта радок з біяграфіі цэлага пакалення маладых савецкіх юнакоў і дзяўчат».

Дзесяцігодка. Вучоба ў прафесійна-тэхнічным вучылішчы. Завод. Служба на флоце. І заўсёды імкненне быць там, дзе больш патрэбен.

Зусім нядаўна ў жыцці Уладзіміра адбылася незвычайная падзея. Ён вытрымаў адкасны экзамен — стаў членам КПСС. І законам яго жыцця цяпер стала браць на сябе больш, чым іншыя, ісці наперадзе, быць там, дзе цяжэй, паказваць прыклад ва ўсім. Закон, па якому жылі і змагаліся дзяды і бацькі.

ХАРАКТАРЫСТЫКА

Аднойчы я запытаўся ў сяброў па вучобе, якія б асаблівасці характару вылучылі яны ў гэтым чалавеку. І адразу пачаў:

— Уладзімір прости, сціплы, уважлівы, дзелавіты, удумлівы. Умее трымаць сябе ў руках. Павежае калектыву думку, не саромеецца спытацца, калі чаго не ведае. Любую справу, за якую бярэцца, даводзіць да канца.

І калі я слухаў, пачынаў разумець: шчаслівае спалучэнне ўсіх гэтых рыс і якасцей і павінна быць у чалавеку, які абраў сабе прафесію — журналіст.

М. КУРГАНСКІ.

ЗБІРАЮЦА МАЛАДЫЯ ВУЧОНЫЯ

19—20 кастрычніка 1976 года ва універсітэце адбудуцца заняткі школы маладых вучоных «Праблемы арганізацыі і работы саветаў маладых вучоных устаноў». Школа падрыхтавана камітэтам камсамола і саветам маладых вучоных універсітэта. У рабоце школы прымуць удзел члены саветаў маладых вучоных ВДУ г. Мінска, Беларусі, Прыбалтыйскіх рэспублік, сакратары камсамольскіх арганізацый ВДУ сталіцы.

лы — даклады і паведамленні, прысвечаныя актуальным праблемам работы саветаў, арганізацыі работы сектараў. Школа будзе працаваць па наступных секцыях: «Формы і метады работы саветаў маладых вучоных ВДУ», «Роля саветаў маладых вучоных у камуністычным выхаванні студэнтаў і навуковай моладзі», «Роля саветаў маладых вучоных ва ўкараненні вынікаў навукі ВДУ ў народную гаспадарку».

Савет маладых вучоных БДУ.

У праграме заняткаў шко-

БУДНІ ВЫЛІЧАЛЬНАГА ФОТАРЭПАРТАЖ

У мінулым годзе калектыву вылічальнага цэнтара БДУ быў прызнаны пераможцам сацыялістычнага спаборніцтва ва універсітэце. На рахунку гэтага калектыву шмат добрых спраў.

У гэтым годзе выдатна зарэкамендавала сябе сістэма абітурыентаў, якая дала звесткі аб паступаючым ва універсітэт, выносіла рэкамендацыі. Чакаецца ўкараненне аўтаматызаванага налічэння заробатнай платы супрацоўнікам БДУ.

Усяго з дня ўтварэння вылічальнага цэнтара тут было выканана гаспадарча-дагаворных работ на 1.800 тыс. рублёў, апублікавана больш 250 навуковых прац, абаронена 7 кандыдацкіх

дысертацый, атрымана 9 аўтарскіх павядчаняў і 3 медалі ВДНГ СССР.

Створаная ў 1959 годзе пры кафедры вылічальнай матэматыкі, гэта навуковая ўстанова з'яўляецца важным цэнтрам падрыхтоўкі спецыялістаў па матэматычнаму забеспячэнню ЭВМ і АСК.

На здымках: 1. Тут рашаюцца задачы з хуткасцю 20 тысяч аперацый ў секунду. 2. Старшы навуковы супрацоўнік У. Я. Кароль — уладальнік знака «Ударнік дзевятай пяцігодкі».

Тэкст і фота Г. Марозава.

